

Wyrok sprostowano

Postanowieniem z dn. 05.05.2021 r.

Sygn. akt I C 688/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 kwietnia 2021 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Renata Lech

Protokolant: sekretarz sądowy Daria Bernacka

po rozpoznaniu w dniu 23 kwietnia 2021r. w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z powództwa **E. B.**

przeciwko (...) **Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.**

o zadośćuczynienie i odszkodowanie

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz **powódki E. B.** kwotę **91.300,00 zł** (dziewięćdziesiąt jeden tysięcy trzysta złotych) **tytułem zadośćuczynienia** z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 17 lutego 2018r. do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz **powódki E. B.** kwotę **29.109,00 zł** (**dwadzieścia dziewięć tysięcy sto dziewięć złotych**) **tytułem odszkodowania** z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 17 lutego 2018r. do dnia zapłaty;
3. oddala powództwo w pozostałej części;
4. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz **powódki E. B. kwotę 2.356,07 zł** (**dwa tysiące trzysta pięćdziesiąt sześć złotych 07/100**) **tytułem zwrotu kosztów procesu;**
5. nakazuje pobrać od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim kwotę 7.544,00 zł (siedem tysięcy pięćset czterdzieści cztery złote) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych od uwzględnionej części powództwa;
6. nie obciąża powódki E. B. nieuiszczonymi kosztami sądowymi od oddalonej części powództwa.

SSO Renata Lech

Sygn. akt I C 688/18

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 28 maja 2018 roku powódka **E. B.** reprezentowana przez pełnomocnika radcę prawnego K. R. wносиła o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z **siedzibą w W.:**

- kwoty 96.800,00 zł (**dziewięćdziesiąt sześć tysięcy osiemset 00/100**) tytułem zadośćuczynienia, oraz kwoty **39.308,00 zł (trzydzieści dziewięć tysięcy trzysta osiem 00/100)** tytułem odszkodowania wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1 stycznia 2018 roku do dnia zapłaty;

- zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. **(k.4-9)**

W odpowiedzi na pozew z dnia 13 lipca 2018 roku pozwany (...) S.A. z **siedzibą w W.** reprezentowany przez radcę prawnego M. G. wnościł o oddalenie powództwa, zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, podnosząc **zarzut procesowy 60% przyczynienia się powódki do powstania szkody** i krzywdy wynikających z wypadku komunikacyjnego z dnia 11 grudnia 2016 roku.

Łącznie z tytułu zadośćuczynienia i odszkodowania przyznane zostało na rzecz powódki wypłacone 3 572,38 zł. Zadośćuczynienie ustalono na kwotę 8.000 złotych zaś koszty leczenia na kwotę 930,96 złotych i pomniejszono o przyjęty stopień przyczynienia się na poziomie 60 %.

Pozwany kwestionował wysokość żadanego zadośćuczynienia. Kwota zadośćuczynienia przyznana w postępowaniu likwidacyjnym jest stosowna dla złagodzenia cierpień związanych ze skutkami wypadku.

W zakresie kosztów leczenia i rehabilitacji na etapie postępowania likwidacyjnego powódka przedstawiła faktury nr (...) obejmujące łącznie kwotę 1.330,96 zł. Z wyłączeniem faktury nr 1/2017 rachunki te zostały uznane w całości, a powódce przyznano odszkodowanie w wysokości 930,36 zł.

Leczenie stomatologiczne stwierdzone fakturą (...) nie miało związku ze zdarzeniem z dnia 11 grudnia 2016 r. Dochodzone w pozwie dalsze roszczenia z tytułu odszkodowania nie były wcześniej zgłaszane. Pozwany kwestionuje by rachunki te pozostawały w związku ze zdarzeniem, za które ponosi odpowiedzialność.

Pozwany kwestionował także związek przyczynowo- skutkowy w zakresie roszczenia o zwrot kosztu zakupu okularów w kwocie 360 zł. Dokumentacja powypadkowa nie zawiera informacji, że w wyniku zdarzenia doszło do zniszczenia okularów, powódka nie przedstawiła ponadto dokumentacji wskazującej, że musi korzystać z okularów korekcyjnych i że nosi je na co dzień. Niezależnie od tego, na wypadek udowodnienia przez powódkę powyższych okoliczności, pozwany podkreśla, że odszkodowanie obejmuje wartość zniszczonej rzeczy, nie zaś koszt zakupu w jej miejsce nowej. W takim wypadku powódka powinna wskazać rachunek zakupu okularów, które potencjalnie zostały zniszczone w zdarzeniu.

W zakresie poniesionych kosztów opieki strona pozwana podnosiła, że powódka nie wymagała po zdarzeniu opieki osób trzecich. Z ostrożności procesowej, pozwany podnosił ponadto, że powódka nie wskazała dowodów na rzeczywiste poniesienie tego rodzaju kosztów.

(k.62-63 v.,)

W piśmie procesowym z dnia 19 marca 2019 roku pełnomocnik powódki podnosił 5 % stopień przyczynienia się powódki do powstania szkody.

(k.132,133)

W piśmie procesowym z dnia 10 lipca 2020 roku pełnomocnik powódki zmodyfikował powództwo i wnościł o zasądzenie na rzecz powódki łącznie kwoty 120.000 złotych tytułem zadośćuczynienia z odsetkami ustawowymi za

opóźnienie od kwoty 96.800 złotych jak w pozwie, a od pozostałej kwoty z odsetkami za opóźnienie poczynawszy od dnia 17 sierpnia 2020 roku.

(k.205-206)

Ostatecznie pełnomocnicy stron poparli swoje stanowiska w sprawie.

(k.326,327 v.,)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 grudnia 2016 roku około godz. 16.05 w O. na ul. M.C. S., woj. (...) doszło do wypadku w wyniku którego obrażenia doznała powódka.

Sprawca wypadku H. S. nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem marki C. (...) o nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa pieszej w następstwie czego na oznakowanym przejściu dla pieszych potrącił przechodzącą przez jezdnię pieszą E. B. w wyniku czego doznała ona obrażeń ciała w postaci złamania niestabilnego miednicy typu C3 według T. oraz złamania głowy kości strzałkowej prawej, rany tłuczonej obu kolan, a także stłuczenia i otarcia naskórka grzbietu lewej ręki, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni.

Sąd Rejonowy w Opocznie II Wydział Karny wyrokiem z dnia 11 grudnia 2017 r. podejrzanego H. S. o czyn z art.177 par.1 kk na podstawie art. 66 par. 1 kk, art. 67 par. 1 kk postępowanie karne wobec H. S. warunkowo umorzył na okres próby wynoszący 1 /jeden/ rok. Na podstawie art. 67 par. 3 kk orzekł od H. S. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 500 /pięćset/ złotych i orzekł o kosztach postępowania.

(dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Opocznie, Wydział II Karny z dnia 11 grudnia 2017 r., sygn. akt II K 116/17 w załączeniu, notatka urzędowa k.11, karta informacyjna k.12, 13, nagranie audio-vidoe z dnia 21 listopada 2018 roku zeznania powódki 00:43:27 – 00:45:02 k.110 v., w związku z nagraniem audio-video z dnia 23 kwietnia 2021 roku zeznaniami powódki k.327, nagranie audio-vidoe z dnia 17 lipca 2020 roku zeznania świadka A. S. 00:07:31- 00:12:17 k.211, 211 v., zeznania świadka H. S. 00:12:35- 00:19:47 k.211 v.,)

Pojazd, którym kierował sprawca w dacie wypadku korzystał z ochrony ubezpieczeniowej w ramach umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartej z pozwanym.

(okoliczność niesporna)

Zachowanie pieszej uczestniczki ruchu – E. B. **było nieprawidłowe**. Popelniła ona błąd polegający na niezachowaniu szczególnej ostrożności podczas przechodzenia przez jezdnię. Piesza weszła na przejście bezpośrednio przed nadjeżdżający pojazd.

Taktyka jazdy kierującego samochodem marki C. o nr rej. (...) H. S. była również nieprawidłowa. Kierujący pojazdem popelnił błędy w taktyce jazdy polegające na niezachowaniu szczególnej ostrożności podczas zbliżania się do oznakowanego przejścia dla pieszych oraz na braku dostatecznej obserwacji przedpola jazdy. Spóźnił się z reakcją na powstały stan zagrożenia. Poruszał się z prędkością niedostosowaną do panujących w dniu wypadku warunków pogodowych. **Oboje uczestnicy ruchu przyczynili się do zaistnienia zanalizowanego wypadku drogowego.**

(**dowód:** opinia biegłego w dziedzinie rekonstrukcji zdarzeń drogowych mgr inż. B. W. **k.241-263**, opinia uzupełniająca **k.280-285**, opinia uzupełniająca **k.292-295** , opinia ustna na rozprawie w dniu 23 kwietnia 2021 roku 00:03:47- 00:14:26 **k.326, 326 v., 327**)

Po wypadku powódka została przyjęta do Szpitala w O. gdzie przebywała w oddziale chirurgicznym od 11.12.2016r. do 17.12.2016r. Została zakwalifikowana do leczenia zachowawczego. Wykonano TK głowy, która nie ujawniła zmian pourazowych w układzie kostnym i mózgowia. Obrażenia w obrębie miednicy ustalono po wykonaniu RTG i TK, (...) ujawniono złamanie masy bocznej kości krzyżowej po stronie lewej, złamanie przedniej ściany panewki w stawie biodrowym lewym, złamanie dolnej gałęzi kości łonowej lewej z wyłamaniem fragmentu kostnego, złamanie górnej kości łonowej prawej przy spojeniu łonowym, RTG kolana prawego ujawniło złamanie głowy strzałki po stronie prawej. Wypisana z rozpoznaniem końcowym - uraz komunikacyjny wielomiejscowy, złamanie niestabilne miednicy typu C3 wg T., złamanie głowy kości strzałkowej prawej, stłuczenie i otarcie skóry grzbietu dłoni lewej, rana tłuczona kolana prawego i lewego, upojenie alkoholowe, ogniskowe zmiany płynowo- malacyjne obu kul mózgu, dyskopatia wielopoziomowa kręgosłupa szyjnego.

Ambulatoryjnie leczona od 30.01.2017r. do 05.04.2017r. (dwie wizyty z dnia 30.01.2017r. i 05.04.2017r. Ortopeda nie zalecił żadnych leków ani fizjoterapii. Koniec leczenia ortopedycznego 05.04.2017r.

(**dowód** : dokumentacja medyczna dotycząca powódki ze szpitala w O.- karta informacyjna **k.12-13**, historia choroby **k.125**, skierowanie do poradni specjalistycznej **k.126**)

Suma uszczerbku na zdrowiu jaki doznała powódka w związku z wypadkiem w zakresie ortopedii obecnie wynosi **23%**.

- złamanie miednicy w odcinku przednim i tylnym to 20%

- złamanie głowy strzałki prawej 3%

Dyskomfort życiowy można uznać za znaczny przez ok. 3 miesiące roku wtedy powódka była leżąca i zmuszona do fotelowo-łóżkowego trybu życia.

Przez następny okres tj. do 6 miesięcy od urazu stopień był średni. Po tym okresie stopień był ortopedycznie mierny przez okres dalszych 3 miesięcy. Biegły nie wyklucza w przyszłości dalszego pogorszenia stanu narządu ruchu w związku z niekorzystnym rozwojem zmian zwyrodnieniowych.

Całkowity pełny powrót do zdrowia **z punktu widzenia ortopedy jest niemożliwy** z powodu nie do uniknięcia w/w zmian zwyrodnieniowych biodra lewego stawów krzyżowo- biodrowych. Innymi słowy należy spodziewać, że powódka będzie osobą niepełnosprawną (obecnie lekkiego stopnia). Obecnie powódka z punktu widzenia ortopedycznego jest zdolna do pracy zarobkowej. Od urazu przez okres do 1 roku należy uznać powódkę za całkowicie niezdolną do pracy.

Dotychczasowe leczenie było refundowane przez NFZ.

Koszty leków p/zakrzepowych to ok. 25 złotych miesięcznie przez okres do 2 miesięcy. Koszty leków p/bólowych to ok. 50 zł. miesięcznie przez pół roku.

Koszt 2 kul to kwota 50-70 złotych. Koszt balonika to kwota ok. 120 złotych.

(**dowód** : opinia biegłego z zakresu ortopedii lek. med. R. E. **k.122-123**)

U powódki E. B. biegły z zakresu psychiatrii rozpoznał **zaburzenia stresowe pourazowe (tj. (...))**, kod F43.1, pozostające w związku z wypadkiem w dniu 11.12.2016r.

W wyniku wypadku komunikacyjnego (czyli zdarzenia zagrażającego życiu) w dniu 11.12.2016r., który niewątpliwie nosi znamiona ciężkiego stresu, u opiniowanej doszło do rozwinięcia się negatywnych dla zdrowia psychicznego następstw w postaci zaburzenia stresowego pourazowego ((...)).

U opiniowanej pojawił się lęk, niepokój, natrętne reminiscencje (myśli, wspomnienia, wyobrażenia dotyczące wypadku), zaburzenia snu z koszmarami sennymi, poczucie odrętwienia uczuciowego, izolowanie od otoczenia, unikanie działań i sytuacji przypominających zdarzenie, nieprawidłowości zachowania .

Nasilenie objawów jest istotne - tak wskazuje aktualne badanie psychiatryczne i dokumentacja medyczna (głównie zaświadczenia psychologa).

W wyniku wystąpienia powyższych objawów wystąpiło znaczne ograniczenie funkcjonowania, trudności przystosowawcze do zaistniałej, nowej sytuacji, jakość życia opiniowanej uległa znacznemu obniżeniu.

Powódka przez pewien, kilkumiesięczny okres, stosowała leczenie psychiatryczne (ordynowane przez psychiatrę).

Nie jest ono jednak bezwzględnie konieczne, najistotniejsze efekty terapeutyczne może przynieść terapia psychologiczna i upływ czasu.

Opisywane schorzenie psychiatryczne należy do schorzeń reaktywnych (długotrwałych), czyli nie trwałych tj. takich, które rozwijają się na podłożu morfologicznego uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego .

Zgłaszane przez opiniowaną osłabienie pamięci i koncentracji nie osiąga nasilenia istotnego i wynika raczej z jej stanu poprzedniego uszkodzenia mózgu

(wykazane w tomografii głowy zmiany malacyjne nie mające związku z ze spornym wypadkiem komunikacyjnym).

Podsumowując - schorzenie psychiatryczne -zespół stresu pourazowego ma charakter reaktywny, rokowanie co do istotnej poprawy/ ustąpienia w/w schorzenia na obecnym etapie jest względnie dobre.

W/w schorzenie psychiatryczne powoduje długotrwały uszczerbek na zdrowiu, którego wysokość, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002, określił na **10%**.

(**dowód** : opinia biegłego z zakresu psychiatrii A. R. (1) **k.139-142**, historia choroby (...) **k.101-103**, opinie psychologiczne **k.104-107**)

Przebyty uraz wielomiejscowy w dniu 11.12.2016 roku wiązał się z przewlekłymi pourazowymi bólami i zawrotami głowy.

Po dokonaniu analizy akt sprawy dokumentacji medycznej oraz przeprowadzeniu badania lekarskiego biegły z dziedziny neurologii stwierdził, iż w wyniku zdarzenia z dnia 11.12.2016 roku u powódki doszło do urazu wielomiejscowego.

Przebyte urazy spowodowały pojawienie się u powódki przewlekłych pourazowych bólów i zawrotów głowy co stanowi podstawę do orzeczenia długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości **5%** przy czym orzeczony uszczerbek zawiera się w uszczerbku orzeczonym przez biegłego z dziedziny psychiatrii.

Z przyczyn neurologicznych powódka nie wymagała, nie wymaga i wymagać nie będzie opieki osób trzecich w związku ze zdarzeniem z dnia 11.12.2016 roku.

Koszta poniesione w związku z zaleceniami prowadzącego neurologa uznać należy za zasadne- zgodnie z przedstawionymi rachunkami.

(**dowód:** opinia biegłego z zakresu neurologii lek. med. M. K. **k.164-166** i opinia uzupełniająca biegłego **k.191,192**, opinia uzupełniająca biegłego **k.221**, historia wizyt w poradni neurologicznej **k.96-100**)

Pourazowe zawroty i bóle głowy jako objaw nerwicy pourazowej. Uszczerbek 5 % tożsamy z uszczerbkiem psychiatrycznym. Urazowe zespoły korzonkowe- bólowe, ruchowe, czuciowe i mieszane – 3 %. **Uszczerbek łącznie**

wynosi 8 % w 5 % tożsamy z uszczerbkiem orzeczonym przez psychiatrę. Bóle i zawroty głowy mogą utrzymać się przewlekłe, głównie z powodu narastania schorzeń samoistnych.

(dowód: opinia biegłego z zakresu neurologii lek. med. B. S. **k.299-301)**

Powódka zgłosiła swoje roszczenie do (...) o wypłatę zadośćuczynienia pismem z 4.04.2017 r.

Pozwany decyzją z dnia 24.04.2017 r. uznał swoją odpowiedzialność co do zasady.

Należne zadośćuczynienie ustalono na kwotę 8.000 zł, która z uwagi na 60% przyczynienie się poszkodowanej do powstania szkody została pomniejszona do kwoty 3.200 zł.

Należne odszkodowanie z tytułu poniesionych kosztów leczenia ustalono na kwotę 930,96 zł, która z uwagi na 60% przyczynienie się poszkodowanej do powstania szkody została pomniejszona do kwoty 372,38 zł.

Na etapie postępowania likwidacyjnego nie zgłaszano roszczeń o zapłatę odszkodowania z tytułu kosztów opieki, rehabilitacji i przejazdów.

Łącznie z tytułu zadośćuczynienia i odszkodowania przyznane zostało na rzecz powódki i wypłacone **3 572,38 zł.**

(dowód : decyzja pozwanego **k.45)**

Decyzją z dnia 16 lutego 2018 roku pozwany odmówił wypłaty jakichkolwiek świadczeń na rzecz powódki .

(dowód : decyzja pozwanego **k.52)**

Powódka poniosła koszty leczenia w kwocie 2.540 złotych, koszty rehabilitacji w kwocie 770 złotych.

(dowód: rachunki i paragony **k.30-44, 47,49-51, 88-89, 92-93)**

Powódkę podczas pobytu w szpitalu odwiedzała jej przyjaciółka – J. B., która także odwiedzała powódkę gdy wyszła ze szpitala i pomagała jej w czynnościach związanych z toaletą, przygotowywała posiłki.

Pod nieobecność męża powódki kobieta ta sprawowała osobistą pieczę nad powódką, masowała powódkę, pomagała jej wejść na wózek. Po odzyskaniu sprawności przyjaciółka powódki spacerowała z nią gdyż powódka w dalszym ciągu odczuwała lęki. Po wypadku powódka korzystała z pomocy lekarza psychiatry, nie mogła poradzić sobie ze swoim stanem psychicznym.

(dowód : nagranie audio-video z dnia 21 listopada 2018 roku zeznania świadka J. B. 00:06:49- 00:19:55 **k.108 v., 109**, zeznania świadka B. B. 00:25:47- 00:34:38 **k.109 v., 110**, 00:38:03 – 00:39:47 **k.110, 110 v..)**

E. B. obecnie ma 62 lata i jest emerytką. Powódka w dalszym ciągu odczuwa dolegliwości bólowe ze strony kości łonowej, ma problemy przy siadaniu, podnoszeniu, odczuwa ból kolan jak wchodzi po schodach, odczuwa bóle głowy, cierpi na zachwiania równowagi. W dalszym ciągu powódka wymaga pomocy osób trzecich i nie jest w stanie udzielić tej pomocy swoim schorowanym rodzicom, ma kłopoty podczas jazdy samochodem. W czynnościach porządkowych w domu pomaga jej mąż i rodzina. Powódka w dalszym ciągu korzysta z wizyt lekarskich u ortopedy i neurologa, a także korzysta z rehabilitacji. Na wizyty te dowozi ją mąż – B. B.. Są to wizyty prywatne i w ramach NFZ. Do chwili obecnej powódka odczuwa lęk podczas przechodzenia przez ulicę i wymaga pomocy osoby trzeciej. Przed wypadkiem powódka była sprawna fizycznie, nie miała problemów zdrowotnych .

(dowód : nagranie audio-video z dnia 23 kwietnia 2021 roku zeznania powódki 00:17:51- 00:29:25 **k.327, 327 v..)**

Dokonując powyższych ustaleń faktycznych Sąd oparł się na zeznaniach powódki oraz świadków: J. B. i B. B. w zakresie wyżej przywołanym. Zeznania te są spójne, rzeczowe, wzajemnie ze sobą korespondują i brak jest podstaw do podważenia ich prawdziwości.

Dokonując ustaleń w zakresie następstw wypadku dla zdrowia powódki Sąd oparł się na opiniach biegłych: z zakresu ortopedii – R. E., psychiatrii A. R. (2) i z zakresu neurologii lek. med. B. S.. Jeśli chodzi o opinię biegłego z zakresu neurologii Sąd wziął pod uwagę opinię biegłej w/w nie zaś opinię biegłego lek. med. M. K. z uwagi na fakt, że biegła przyznała wyższy uszczerbek na zdrowiu powódce i w sposób przekonujący uzasadniła swoje stanowisko w sprawie. Powyższe opinie biegłych są rzetelne, kategoryczne i przekonujące, wystarczająco wyjaśniają zagadnienia wymagające wiadomości specjalnych, a wnioski w nich zawarte nie zostały skutecznie zakwestionowane przez żadną ze stron procesu. W przedmiotowej sprawie powódka doznała **długotrwałego** uszczerbku na zdrowiu, przez który należy rozumieć uszczerbek nie rokujący poprawy, utrzymujący się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji oraz po uzyskaniu optymalnego efektu leczniczego w **łącznej wysokości 36%**, w tym: w zakresie urazu ortopedycznego 23% i jest to długotrwały uszczerbek na zdrowiu, z punktu widzenia psychiatrycznego – 10%, z zakresu neurologii – 3% .

Sąd **przyjął 25% stopień przyczynienia się powódki** do powstania szkody i w tym zakresie oparł się na opinii biegłego do spraw rekonstrukcji zdarzeń drogowych z której wynika, że zachowanie pieszej uczestniczki ruchu - E. B. **było nieprawidłowe**. Popełniła ona błąd polegający na niezachowaniu szczególnej ostrożności podczas przechodzenia przez jezdnię. Piesza weszła na przejście bezpośrednio przed nadjeżdżający pojazd. Taktyka jazdy kierującego samochodem marki C. o nr rej. (...) H. S. była również nieprawidłowa. Kierujący pojazdem popełnił błędy w taktyce jazdy polegające na niezachowaniu szczególnej ostrożności podczas zbliżania się do oznakowanego przejścia dla pieszych oraz na braku dostatecznej obserwacji przedpola jazdy. Spóźnił się z reakcją na powstały stan zagrożenia. Poruszał się z prędkością niedostosowaną do panujących w dniu wypadku warunków pogodowych. **Oboje uczestnicy ruchu przyczynili się do zaistnienia zanalizowanego wypadku drogowego.**

Powyższa opinia jest rzetelna, kategoryczna i przekonująca, wystarczająco wyjaśnia zagadnienia wymagające wiadomości specjalnych, a wnioski w niej zawarte nie zostały skutecznie zakwestionowane przez żadną ze stron procesu.

Dlatego Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodów z opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji zdarzeń drogowych i z zakresu neurologii gdyż wszystkie zagadnienia wymagające wyjaśnienia zostały w sposób wyczerpujący wyjaśnione w opiniach biegłych tej specjalności w toku postępowania i dalsze przeprowadzania dowodów z opinii biegłych tej samej specjalności prowadziłyby do przedłużenia postępowania w sprawie .

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w części.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowi **art. 445 § 1 k.c. i art. 444 § 1 k.c.**

Zgodnie z treścią art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia (§1). Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody będące następstwem przewidzianego w umowie wypadu, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia (§ 2).

Istota ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej wynikająca z art. 822 k.c. sprowadza się więc do tego, że w sytuacji zaistnienia szkód określonych w § 2 tego przepisu, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia odszkodowania osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za te szkody ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia.

Odpowiedzialność odszkodowawczą z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej reguluje natomiast ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Dz. U. nr 124 poz. 1152).

W świetle art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, który stanowi lex specialis do art. 822 § 1 k.c., z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym obowiązani są do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia.

Zgodnie natomiast z art. 35 cytowanej ustawy ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania ochrony ubezpieczeniowej wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, iż do wyrządzenia szkody powódce doszło w następstwie ruchu pojazdu mechanicznego. Niewątpliwym jest zatem, iż zachodzą podstawy odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody na podstawie art. 436 § 1 k.c. w związku z art. 435 § 1 k.c. a także, iż doszło do wyrządzenia szkody powódce, polegającej na uszkodzeniu ciała.

Wobec powyższego pozwany co do zasady jest odpowiedzialny z tytułu szkody wyrządzonej powódce.

W toku procesu pozwany nie kwestionował zasady swej odpowiedzialności jednakże przyjął 60% przyczynienia się powódki do powstania szkody.

Pozwany decyzją z dnia 24.04.2017 r. uznał swoją odpowiedzialność co do zasady.

Należne zadośćuczynienie ustalono na kwotę 8.000 zł, która z uwagi na 60% przyczynienie się poszkodowanej do powstania szkody została pomniejszona do kwoty 3.200 zł.

Należne odszkodowanie z tytułu poniesionych kosztów leczenia ustalono na kwotę 930,96 zł, która z uwagi na 60% przyczynienie się poszkodowanej do powstania szkody została pomniejszona do kwoty 372,38 zł.

Wobec powyższego pozwany co do zasady jest odpowiedzialny z tytułu szkody wyrządzonej powódce. Sąd **przyjął 25% stopień przyczynienia się powódki** na podstawie art.362 k.c. do powstania szkody. Jak wynika z opinii biegłego do spraw rekonstrukcji zdarzeń drogowych zachowanie pieszej uczestniczki ruchu – E. B. **było nieprawidłowe**. Popęłniła ona błąd polegający na niezachowaniu szczególnej ostrożności podczas przechodzenia przez jezdnię. Piesza weszła na przejście bezpośrednio przed nadjeżdżający pojazd.

Taktyka jazdy kierującego samochodem marki C. o nr rej. (...) H. S. była również nieprawidłowa. Kierujący pojazdem popełnił błędy w taktyce jazdy polegające na niezachowaniu szczególnej ostrożności podczas zbliżania się do oznakowanego przejścia dla pieszych oraz na braku dostatecznej obserwacji przedpola jazdy. Spóźnił się z reakcją na powstały stan zagrożenia. Poruszał się z prędkością niedostosowaną do panujących w dniu wypadku warunków pogodowych. **Oboje uczestnicy ruchu przyczynili się do zaistnienia zanalizowanego wypadku drogowego.**

Rozważając zasadność objętych pozwem roszczeń powódki Sąd miał na uwadze przesłanki określone w art. 445 § 1 k.c. i art. 444 § 1 k.c.

W świetle art. 445 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Ustalenie wysokości zadośćuczynienia powinno zostać natomiast dokonane z uwzględnieniem wszelkich okoliczności mających wpływ na rozmiar doznanej krzywdy oraz to, że zadośćuczynienie ma przede wszystkim charakter

kompensacyjny i tym samym jego wysokość winna przedstawiać jakąś odczuwalną wartość (por. przykładowo wyrok SN z dnia 12 kwietnia 1972 roku, II CR 57/72, OSNCP 1972, z. 10, poz. 183 oraz wyrok SN z dnia 24 czerwca 1965 roku, I PR 203/65, OSPIKA 1966, poz. 92).

Rozważając istotę powyższego roszczenia należy mieć na uwadze, iż na rozmiar krzywdy, a w konsekwencji wysokość zadośćuczynienia, składają się cierpienia fizyczne i psychiczne, których rodzaj, natężenie i czas trwania należy każdorazowo określić w okolicznościach konkretnej sprawy. Mierzenie krzywdy wyłącznie stopniem uszczerbku na zdrowiu stanowiłoby niedopuszczalne uproszczenie nie znajdujące oparcia w treści art. 445 § 1 k.c. Zadaniem Sądu jest indywidualne określenie stopnia krzywdy doznanej przez powoda i podjęcie próby przełożenia jej na określoną wartość finansową.

O rozmiarze należnego zadośćuczynienia pieniężnego powinien decydować w zasadzie rozmiar doznanej krzywdy: stopień cierpienia fizycznych i psychicznych, ich intensywność i czas trwania, nieodwracalność następstw wypadku i inne podobne okoliczności. Niewymierny w pełni charakter tych okoliczności sprawia, że sąd przy ustalaniu rozmiaru krzywdy i tym samym wysokości zadośćuczynienia ma pewną swobodę. Ocena Sądu w tym względzie powinna się opierać na całokształcie okoliczności sprawy, nie wykluczając takich czynników, jak np. wiek poszkodowanego i postawa sprawcy, przy czym określenie wysokości zadośćuczynienia powinno się opierać na obiektywnych i sprawdzalnych kryteriach, kierować się jego celami i charakterem, jednakże przy uwzględnieniu indywidualnej sytuacji stron.

W przedmiotowej sprawie powódka doznała **długotrwałego** uszczerbku na zdrowiu, przez który należy rozumieć uszczerbek nie rokujący poprawy, utrzymujący się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji oraz po uzyskaniu optymalnego efektu leczniczego w **łącznej wysokości 36%**, w tym: w zakresie urazu ortopedycznego 23% i jest to długotrwały uszczerbek na zdrowiu, z punktu widzenia psychiatrycznego – 10%, z zakresu neurologii – 3% .

Całkowity pełny powrót do zdrowia **z punktu widzenia ortopedy jest niemożliwy** z powodu nie do uniknięcia w/w zmian zwyrodnieniowych biodra lewego stawów krzyżowo- biodrowych. Innymi słowy należy spodziewać, że powódka będzie osobą niepełnosprawną (obecnie lekkiego stopnia). Obecnie powódka z punktu widzenia ortopedycznego jest zdolna do pracy zarobkowej. Od urazu przez okres do 1 roku należy uznać powódkę za całkowicie niezdolną do pracy.

U powódki E. B. biegły z zakresu psychiatrii rozpoznał **zaburzenia stresowe pourazowe (tj. (...))**, kod F43.1, pozostające w związku z wypadkiem w dniu 11.12.2016r. U powódki pojawił się lęk, niepokój, natrętne reminiscencje (myśli, wspomnienia, wyobrażenia dotyczące wypadku), zaburzenia snu z koszmarami sennymi, poczucie odrętwienia uczuciowego, izolowanie od otoczenia, unikanie działań i sytuacji przypominających zdarzenie, nieprawidłowości zachowania. Bóle i zawroty głowy mogą utrzymać się przewlekłe, głównie z powodu narastania schorzeń samoistnych.

Do tej pory wspomnienie o wypadku jest dla powódki bardzo bolesne i przykre, utrzymuje się utrwalone poczucie skrzywdzenia, powodujące dyskomfort, obniżające poczucie własnej wartości, nasilające żal i złość.

Mając na uwadze wszystkie opisane powyżej okoliczności, w tym **36% długotrwały uszczerbek na zdrowiu** Sąd uznał, że kwota **126.000,00 zł** stanowić będzie odpowiednie i nie wygórowane zadośćuczynienie za doznaną przez powódkę krzywdę.

Skoro pozwany wypłacił już powódce 3.200 zł tytułem zadośćuczynienia należało zasądzić sumę **91.300,00 zł** z tego tytułu na podstawie art. 445 § 1 k.c. (126.000,00 złotych - 25% - 3.200,00 złotych)

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c., zasądzając odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 17 lutego 2018 roku, tj. od następnego od daty wydania decyzji ostatecznej przez pozwanego do dnia zapłaty. Decyzją z dnia 16 lutego 2018 roku pozwany odmówił wypłaty jakichkolwiek świadczeń na rzecz powódki.

Podstawę prawną żądania zasądzenia odszkodowania **stanowi art. 444 § 1 k.c.**

Za zasadne Sąd uznał żądanie zasądzenia na rzecz powódki odszkodowania w wysokości **29.109 złotych (dwadzieścia dziewięć tysięcy sto dziewięć 00/100)**.

Powyzsza kwota zasądzonego odszkodowania, obejmująca koszty związane z opieką osób trzecich, tytułem zwrotu kosztów leków, kosztów rehabilitacji i tytułem zwrotu kosztów dojazdu rodziny do szpitala, udokumentowane przedłożonymi przez stronę powodową fakturami VAT, rachunkami, a także osobowymi źródłami dowodowymi w postaci dowodów z zeznań powódki i świadków: J. B. i B. B..

Odszkodowanie przewidziane w art. 444 § 1 k.c. obejmuje wszelkie wydatki (koszty) pozostające **w związku z uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia, jeżeli są konieczne (niezbędne) i celowe** (por. M. Nesterowicz (w:) Kodeks..., s. 425; G. Bieniek (w:) Komentarz..., s. 416; wyrok SN z dnia 9 stycznia 2008 r., II CSK 425/07, M. Praw. 2008, nr 3, s. 116). Pojęcie „wielkie koszty” oznacza koszty różnego rodzaju, których nie da się z góry określić, a których ocena, na podstawie okoliczności sprawy, należy do sądu (wyrok SN z dnia 9 stycznia 2008 r., II CSK 425/07, LEX nr 378025). Jednak, jak słusznie się zauważa, celowość ponoszenia wszelkich wydatków może być związana nie tylko z możliwością uzyskania poprawy stanu zdrowia, ale też z potrzebą utrzymania tego stanu, jego niepogarszania (por. wyrok SN z dnia 26 stycznia 2011 r., IV CSK 308/10, LEX nr 738127). Zawsze jednak obowiązek zwrotu dotyczy wydatków rzeczywiście poniesionych i nie wystarczy wykazanie, że były one obiektywnie potrzebne (wyrok SA w Poznaniu z dnia 8 lutego 2006 r., I ACa 1131/05, LEX nr 194522).

W grupie wydatków celowych i koniecznych, pozostających w związku z uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia tradycyjnie wymienia się koszty leczenia (pobytu w szpitalu, pomocy pielęgniarskiej, koszty leków), specjalnego odżywiania się, nabycia protez i innych specjalistycznych aparatów i urządzeń (np. protez, kul, aparatu słuchowego, wózka inwalidzkiego). Do grupy tej zalicza się również wydatki związane z transportem chorego na zabiegi i do szpitala, koszty związane z odwiedzinami chorego w szpitalu czy wynikające z konieczności specjalnej opieki i pielęgnacji nad chorym, koszty zabiegów rehabilitacyjnych, wreszcie koszty przygotowania do innego zawodu (por. Z. Masłowski (w:) Kodeks..., s. 1096; M. Nesterowicz (w:) Kodeks..., s. 425, 426; A. Cisek (w:) Kodeks..., s. 791; M. Safjan (w:) Kodeks..., s. 1423).

Orzecznictwo stosunkowo liberalnie podchodzi do formułowania pojęcia niezbędnych kosztów w rozumieniu art. 444 § 1 k.c. Przykładowo przyjęto, że zwrot wydatków na podawanie choremu bardziej wyszukanych potraw, większych ilości owoców, słodyczy itp., choćby z punktu widzenia lekarskiego chory nie wymagał specjalnej diety, znajduje usprawiedliwienie w art. 444 § 1 k.c., chyba że byłyby wyraźne zalecenia lekarskie nakazujące ograniczenie diety (wyrok składu 7 sędziów SN z dnia 19 czerwca 1975 r., V PRN 2/75, OSNCP 1976, nr 4, poz. 70, (...) 1976, nr 10, s. 67). Uznaje się również, że w skład kosztów wynikłych z powodu uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, o których mówi art. 444 § 1 k.c., wchodzi nie tylko koszty leczenia w ścisłym tego słowa znaczeniu, lecz także wydatki związane z odwiedzinami chorego w szpitalu przez osoby bliskie. Odwiedziny te są niezbędne zarówno dla poprawy samopoczucia chorego i przyspieszenia w ten sposób leczenia, jak i dla kontaktu rodziny z lekarzami w celu uzyskania informacji i wskazówek o zdrowiu chorego i jego potrzebach. Odnosi się to, zwłaszcza gdy poszkodowanym jest dziecko i gdy chodzi o wizyty jego rodziców (wyrok SN z dnia 7 października 1971 r., II CR 427/71, OSP 1972, z. 6, poz. 108). Przyjęto nadto, że w sytuacji konkretnego zagrożenia całkowitą ślepotą szukanie pomocy i porady u wybitnych specjalistów oraz w znanym zakładzie leczniczym nie może być uznane za zbędne, więc obowiązek zwrócenia związanych z tym wydatków objęty jest art. 444 § 1 k.c. (wyrok SN z dnia 26 czerwca 1969 r., II PR 217/69, OSNCP 1970, nr 3, poz. 50). Także koszty zakupu samochodu, w tym samochodu ze specjalistycznym wyposażeniem należą do kosztów objętych art. 444 § 1 k.c., jeżeli jest on konieczny do kompensowania kalectwa osoby poszkodowanej, a w szczególności do kontynuowania pracy zarobkowej wykonywanej przed wypadkiem, do leczenia, prowadzenia działalności gospodarczej i umożliwienia prowadzenia normalnego życia w społeczeństwie (wyrok SN z dnia 9 stycznia 2008 r., II CSK 425/07, LEX nr 378025; wyrok SN z dnia 12 grudnia 2002 r., II CKN 1018/00, LEX nr 75352; wyrok SN z dnia 14 maja 1997 r., II UKN 113/97, OSNAPiUS 1998, nr 5, poz. 163).

Zgodnie z treścią art. 444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody

powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu.

W świetle utrwalonego w orzecznictwie Sądu Najwyższego stanowiska (por. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2007r., II CSK 474/06) należy uznać, iż korzystanie z pomocy innej osoby i związane z tym koszty stanowią koszty leczenia w rozumieniu art. 444 § 1 k.c. Legitymacja czynna w zakresie żądania zwrotu tych kosztów przysługuje poszkodowanemu niezależnie od tego, kto sprawuje opiekę nad nim (osoba bliska, np. żona lub osoba inna). Po drugie, wyjaśniono także to, od czego zależy ewentualny rozmiar roszczenia przysługującego poszkodowanemu, jeżeli konieczna jest mu pomoc innej osoby (wysokość dochodu utraconego przez żonę rezygnującą z pracy lub działalności gospodarczej, a gdy opieka może być wykonywana przez osobę trzecią - wysokość odszkodowania z tytułu utraty zarobków przez żonę nie może przekraczać wynagrodzenia osoby mającej odpowiednie kwalifikacje do wykonywania takiej opieki).

E. B. w związku z wypadkiem **poniosła koszty opieki osoby trzeciej**.

Jak wynika z opinii biegłego z zakresu ortopedii dyskomfort życiowy powódki można uznać za znaczny przez ok. 3 miesięcy roku wtedy powódka była leżąca i zmuszona do fotelowo-łóżkowego trybu życia.

Przez następny okres tj. do 6 miesięcy od urazu stopień był średni. Po tym okresie stopień był ortopedycznie mierny przez okres dalszych 3 miesięcy. Biegły nie wyklucza w przyszłości dalszego pogorszenia stanu narządu ruchu w związku z niekorzystnym rozwojem zmian zwyrodnieniowych.

W związku z powyższym Sąd przyjął, że przez pierwsze 3 miesiące powódka wymagała opieki osób trzecich w wymiarze 10 godzin. (90 dni x 10 godzin x 14,00 złotych = **12.600 złotych**)

Przez kolejne 3 miesiące stopień cierpienia powódki był średni i wymagała opieki osób trzecich w wymiarze 6 godzin. (90 dni x 6 godzin x 14,00 złotych = **7.560 złotych**)

Obecnie powódka wymaga opieki w wymiarze dwóch godzin dziennie. (rocznie 720 godzin x 14,00 złotych = **10.800 złotych**)

Koszt opieki osób trzecich wskazany w pozwie określony na kwotę **31.108,00 złotych (trzydzieści jeden tysięcy sto osiem 00/100)** jest zasadny.

Powódka poniosła koszty leczenia bowiem jak wynika z opinii biegłego z zakresu ortopedii koszty leków p/zakrzepowych to ok. 25 złotych miesięcznie przez okres do 2 miesięcy. Koszty leków p/bólowych to ok. 50 zł. miesięcznie przez pół roku.

Koszt 2 kul to kwota 50-70 złotych. Koszt balonika to kwota ok. 120 złotych. (25 x 2 + 50 x 6 + 70 +120) Daje to kwotę 540 złotych. Załączone paragony i rachunki obrazujące wysokość kosztów poniesionych przez powódkę tytułem kosztów leczenia to kwota 2001,22 złotych + koszty wskazane przez biegłego ortopedę 540 złotych daje to kwotę **2.540 złotych**. Udokumentowane koszty rehabilitacji 770 złotych.

Całkowity pełny powrót do zdrowia **z punktu widzenia ortopedy jest niemożliwy** z powodu nie do uniknięcia w/w zmian zwyrodnieniowych biodra lewego stawów krzyżowo- biodrowych. Innymi słowy należy spodziewać, że powódka będzie osobą niepełnosprawną (obecnie lekkiego stopnia). Powódka korzystała z usług rehabilitacyjnych i z pewnością z usług tych będzie jeszcze korzystać.

Dlatego Sąd uwzględnił koszty rehabilitacji w kwocie **2.000 złotych** i koszty zakupu lekarstw w kwocie **3.200 złotych**. Łącznie **5.200 złotych**.

Powódka poniosła koszty związane z dojazdem rodziny do placówek medycznych, które zostały udokumentowane osobowymi źródłami dowodowymi w postaci dowodów z zeznań powódki i świadków: J. B. i B. B.. Dlatego określenie

ich na łączną **kwotę 3.000 złotych jest uzasadnione**. Powódka korzystała z pomocy rodziny, która dowoziła ją na rehabilitację, na wizyty do lekarzy specjalistów z dziedziny chirurgii, ortopedii, neurologii. Jak wskazuje zebrany w sprawie materiał dowodowy korzystała w tym zakresie głównie z pomocy męża - B. B..

Dlatego też konieczność poniesienia tych wydatków przez powódkę Sąd uznał za zasadne. W ocenie Sądu koszty te były uzasadnione i stanowią odszkodowanie w rozumieniu art. 444 § 1 k.c.

Łącznie tytułem odszkodowania powódka poniosła koszty 39.308 złotych (31.108,00 złotych + 5.200 złotych + 3.000 złotych)

Ubezpieczyciel wypłacił powódce kwotę 372,00 złotych, a więc żądana kwota wynosi **29.109 złotych. (39.308 złotych - 25 % - 372 złotych)**

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c., zasądzając odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 17 lutego 2018 roku, tj. od następnego od daty wydania decyzji ostatecznej przez pozwanego do dnia zapłaty. Decyzją z dnia 16 lutego 2018 roku pozwany odmówił wypłaty jakichkolwiek świadczeń na rzecz powódki .

W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo co do żądania zadośćuczynienia i odszkodowania zwłaszcza po uwzględnieniu kwot wypłaconych przez ubezpieczyciela i stopnia przyczynienia się powódki do powstałej szkody.

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach sądowych stanowi art.100 k.p.c.

Z porównania kwoty dochodzonej pozwem przez powódkę łącznie 159.308 złotych zasądzono **łącznie kwotę 120.409 złotych**.

Powódka wygrała proces prawie w **76 %**.

Koszty po stronie powódki wyniosły 5.417,00 złotych i obejmują one wynagrodzenie dla pełnomocnika z tytułu zastępstwa procesowego i wydatki na opłatę skarbową na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 roku (Dz.U. z 2015 roku, poz.1804) § 2 pkt. 6.

Po stronie pozwanej koszty wyniosły 5.417,00 złotych i obejmują one wynagrodzenie dla pełnomocnika z tytułu zastępstwa procesowego i wydatki na opłatę skarbową na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 roku (Dz.U.z 2015 roku, poz.1804) § 2 pkt. 6 + zaliczka na opinie biegłych 2.000 złotych. Łącznie więc koszty sądowe stanowią kwotę 12.834,00 złotych. Z tego powódkę obciąża kwota 3.080,16 złotych (12.834 złotych x 24%) zaś pozwanego kwota 9.753,84 złotych (12.834 złotych x 76%)

Z uwagi na wynik postępowania Sąd zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę **2.356,07 złotych (dwa tysiące trzysta pięćdziesiąt sześć 07/100)**.

Jednocześnie z uwagi na sytuację materialną i stosownie do art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd odstąpił od obciążania powódki nieuiszczoną opłatą sądową od oddalonej części powództwa, kosztami sądowymi poniesionymi tymczasowo przez Skarb Państwa obejmującymi wydatki związane ze sporządzeniem opinii przez biegłych. (opłata sądowa od pozwu 6.806 złotych, wydatki związane ze sporządzeniem opinii przez biegłych 3.119,19 złotych w 24%)

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w związku z art. 100 k.p.c. Sąd nakazał pobrać od pozwanego (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.** na rzecz Skarbu Państwa –Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim kwotę **7.544,00 złotych (siedem tysięcy pięćset czterdzieści cztery 00/100)** tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa obejmujących część opłaty sądowej od uwzględnionej części powództwa i część wydatków na opinie biegłych, tj. w 76 %. (opłata sądowa od pozwu 6.806 złotych, wydatki związane ze sporządzeniem opinii przez biegłych 3.119,19 złotych)

SSO Renata Lech

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować zwrot akt w kontrolce terminowości sporządzania uzasadnień ;
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego;

Dnia 17 maja 2021 roku

SSO Renata Lech